

Sygn. akt V U 166/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Anna Sobańska

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2017 r. w Kaliszu

odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 30 stycznia 2017 r. Nr (...)

w sprawie J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 30 stycznia 2017 r., znak (...), w ten sposób, że przyznaje odwołującemu J. K. prawo do emerytury poczynając od dnia 1 grudnia 2016 roku.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 stycznia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił J. K. prawa do emerytury albowiem wnioskodawca nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze. Tym samym organ rentowy nie uwzględnił wnioskodawcy żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych albowiem wnioskodawca nie przedłożył wystawionego przez pracodawcę dokumentu potwierdzającego taką pracę.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył J. K. wnosząc o zmianę decyzji i przyznanie prawa do emerytury przy zaliczeniu zatrudnienia wykonywanego w latach 1974 – 1990 w (...)w G.jako okresu pracy w warunkach szczególnych.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił co następuje:

Odwołujący J. K.urodzony dnia (...), od dnia 1 października 1971 r. do dnia 31 marca 1990 r. był pracownikiem (...)w G.. W powyższym okresie odwołujący najpierw był zatrudniony jako uczeń a od dnia 1 lipca 1974 r. jako ślusarz – mechanik przy obsłudze sezonowej ciągników rolniczych, przyczep i maszyn rolniczych. W okresie 24.07.1975 – 8.04.1977 odwołujący odbywał zasadniczą służbę wojskową. Po jej zakończeniu odwołujący powrócił do zakładu w dniu 7 maja 1977 r. i do rozwiązania stosunku pracy był zatrudniony na stanowisku ślusarz – mechanik nadal przy obsłudze sezonowej ciągników rolniczych, przyczep i maszyn rolniczych. W ramach obsługi odwołujący dokonywał wymiany oleju smarującego układy mechaniczne tych maszyn oraz wymiany filtrów oleju, uszczelek, regulacji układów

jezdnych. Ponadto odwołujący w ramach swych obowiązków dokonywał bieżących napraw wymienionego wyżej sprzętu. Te ostatnie prace polegały na wymianie bądź naprawie zużytych elementów napędu i zawieszenia pojazdu – mosty, walki napędu, przekaźniki mocy. Taki zakres prac odwołujący wykonywał przebywając całą część dnia w kanale remontowym warsztatu. Czynności pomocnicze obejmowały jedynie udanie się do magazynu po określenie części podlegające wymianie. Poza kanałem remontowym dokonywana była wymiana filtrów powietrza.

dowód: zeznania świadków: S. S., M. P., zeznania odwołującego, świadectwo pracy w aktach ZUS.

ZUS uznał odwołującemu na dzień 1 stycznia 1999 r. okres ubezpieczenia wynoszącym 25 lat. Odwołujący nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

/bezsporne/

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: S. S., M. P., zeznaniom odwołującego oraz dokumentom – świadectwu pracy.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12. 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącymi pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ustawy.

Osoby urodzone po dniu 31 grudnia 1948 r. w myśl uregulowania zawartego w przepisie art. 184 ust. 1 cytowanej ustawy mogą nabyć prawo do emerytury na powyższych warunkach po osiągnięciu wieku określonego w art.32 ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli:

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat

oraz

- okres składkowy i nieskładkowy wynoszący w przypadku mężczyzn co najmniej 25 lat.

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa wyżej, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom wymienionym wyżej przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z przepisem § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach ... /Dz. U. nr 8 poz. 43 z póź. zm. / za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudnienia”, uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami składkowymi, okresami nieskładkowymi oraz ewentualnie okresami uzupełniającymi /okresy ubezpieczenia rolniczego, okresy pracy w gospodarstwie rolnym/. W myśl § 4 ust. 1 cytowanego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,

3) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje jednoznacznie, iż odwołujący legitymuje się wymaganym okresem pracy w warunkach szczególnych. Co najmniej od dnia 1 lipca 1974 r. tj. od zakończenia nauki aż do dnia 31 marca 1990 r. z przerwą na odbywanie służby wojskowej w latach 1975 - 77 odwołujący wykonywał pracę jako mechanik przy obsłudze i naprawie ciągników rolniczych, przyczep i maszyn rolniczych w kanale remontowym. Przedstawione świadectwo pracy odwołującego wskazuje jednoznacznie, iż w badanym okresie odwołujący wykonywał pracę ślusarza – mechanika sprzętu rolniczego a dowody o charakterze osobowym jednoznacznie wskazują na wykonywanie takiej pracy w kanałach remontowych. Praca taka wymieniona jest w wykazie A dział XIV pkt 16 załącznika do cytowanego wyżej rozporządzenia. Pracę taką odwołujący wykonywał codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy we wskazanym wyżej okresie. Omawiany okres łącznie ze służbą wojskową wynosi ponad 15 lat i 9 miesięcy.

Do tego okresu zaliczyć należy okres odbywania zasadniczej służby wojskowej.

Zgodnie bowiem z uregulowaniem art. 108 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu nadanym od dnia 1 stycznia 1975 r., okres odbytej zasadniczej lub okresowej służby wojskowej wlicza się do okresu zatrudnienia, w zakresie wszelkich uprawnień związanych z zatrudnieniem, pracownikom, którzy po odbyciu tej służby podjęli zatrudnienie w tym samym zakładzie pracy, w którym byli zatrudnieni przed powołaniem do służby, pod warunkiem zachowania terminu, o którym mowa w art. 107 ust. 1 ustawy tj. jeżeli najpóźniej w ciągu 30 dni od dnia zwolnienia z tej służby pracownik zgłosił swój powrót do zakładu pracy w celu podjęcia zatrudnienia.

Przepisy te, na podstawie których przerwę w wykonywaniu zatrudnienia w ramach stosunku pracy wywołaną odbywaniem zasadniczej służby wojskowej wlicza się - z zachowaniem ciągłości pracy - do okresu zatrudnienia w zakresie wszelkich uprawnień uzależnionych od ilości lat pracy w danym zakładzie oraz w zakresie szczególnych uprawnień uzależnionych od wykonywania pracy na określonym stanowisku lub w określonym zawodzie, należy tłumaczyć tak, że okres zasadniczej służby wojskowej jest okresem pracy na takich samych warunkach, jak przed powołaniem do służby, a poborowy odbywający służbę uważany jest za pracownika.

Doliczeniu do okresu do okresu pracy w warunkach szczególnych podlegał zatem zaliczeniu okres 24.05.1975 – 8.04.1977.

Zaliczenie objętego badaniem okresu jako okresu pracy w warunkach szczególnych sprawi, iż odwołujący na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymuje się ponad 15 letnim okresem pracy w warunkach szczególnych.

Poza sporem pozostawało spełnienie przez odwołującego pozostałych warunków koniecznych do przyznania emerytury. Odwołujący legitymował się na dzień 1 stycznia 1999 r. 25 - letnim okresem ubezpieczenia. W chwili wydawania orzeczenia miał ukończony 60-ty rok życia. Nie był członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Zaskarżona decyzja podlegała więc zmianie jak w sentencji wyroku.